

Î N C H E I E R E

13 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Zagrabei Nicolina, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 martie 2017,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zagrabei Nicolina împotriva Instituției Publice Liceul Teoretic „Alexei Mateevici”, intervenient accesoriu Bodorin Ana privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă și înscrierea în carnetul de muncă a perioadei de muncă prin cumul, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral

c o n s t a t ă :

La 19 septembrie 2016 Zagrabei Nicolina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Liceul Teoretic „Alexei Mateevici” privind anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă și înscrierea în carnetul de muncă a perioadei de muncă prin cumul, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

Prin încheierea Judecătoriei Fălești din 11 octombrie 2016 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, Bodorin Ana.

Prin hotărârea Judecătoriei Fălești din 03 noiembrie 2016 acțiunea s-a respins.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că ordinul de concediere a fost emis în conformitate cu normele legale, deoarece ordinul în cauză a fost întemeiat pe prevederile art. 86 alin.(1) lit. s) și art. 273 din Codul muncii, care stabilesc temei de încetare a contractului individual de muncă a salariatului care prestează munca prin cumul: încheierea contractului individual de muncă cu o altă persoană care va exercita funcția respectivă ca funcție de bază.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Zagrabei Nicolina și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 15 mai 2017 Zagrabei Nicolina a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 martie 2017, solicitând casarea acestora cu emiterea unei noi hotărâri

de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale cauzei, menționând că instanțele inferioare au interpretat eronat normele de drept material, iar actele de dispoziție emise de acestea sunt ilegale.

Susține că ordinul contestat a fost emis fără acordul organului sindical și fără a lua în considerare concluziile Inspecției Muncii, în perioada concediului de odihnă anual, fiind contrar dispozițiilor art. 87, art. 82 alin.(2) și art. 372 din Codul muncii.

Analizând modul în care recurenta și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate.

Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

Colegiul constată, că argumentele invocate de recurentă în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel.

Asemenea temei nu se regăsește în art.432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspectul procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenteii privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe acestea rezultă.

Colegiul reține, că acest argument al recurenteii poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Nu pot fi reținute nici argumentele precum că ordinul contestat a fost emis fără acordul organului sindical și fără a lua în considerare concluziile Inspecției Muncii, în perioada concediului de odihnă anual, fiind contrar dispozițiilor art. 87, art. 82 alin.(2) și art. 372 din Codul muncii, deoarece temei pentru concedierea recurenteii a constituit art. 86 alin. (1) lit.s) din Codul muncii, iar pentru asemenea temei nu este necesar

acordul organului sindical, or potrivit art. 87 alin.(2) din aceeași lege, concedierea salariaților membri de sindicat în cazurile stipulate la art.86 alin.(1) lit.c), e) și g) poate avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului (organizatorului) sindical din unitate. În celelalte cazuri, concedierea se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor sunt similare cererii de apel și constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de recurent și o apreciere a probelor efectuate de acesta care nu pot fi puse la baza recursului, însă acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Având în vedere cele menționate, recursul declarat de Zagrabei Nicolina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Zagrabei Nicolina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu